

ב"ה, "הלכה" גליון 80
כא כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לוי אמי כי ילדהני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל
אזיר ההלכה מחכים כמו אזיר ארץ ישראל
– הלכה פסוקה מזככת המחשבה –**

ועל זה תקינו בתחילה אדני שפתי תפתח וגו'
שהשם אדני מורה על שכינתו יתברך שבקרוב
לבות בני ישראל. ומבקשים שהיא תפתח הפה
ולא שהפה ידבר מעצמו רק מה שהלב יפתחנו
והקב"ה לבן של ישראל שנאמר (תהלים ע"ג כ"ו)
צור לבבי כמו שאמרו בשיר השירים רבה (ה' ב')
והיינו מדת השם הנזכר כנודע. ובסוף יהיו לרצון
וגו' שעל העבר מבקש שיהיה הגיון הלב לרצון

אף על פי שהיה מעורב בדמיונות ומחשבות זרות
כי אתה צורי הוא מדת צור לבבי הנזכרת וממך
הכל כל מחשבות הלב. וגואלי הוא הגאולה
הנזכרת לעיל (אות ר"ח) לגאול דבר אמת
מדמיון שהוא מלובש בו וכאילו שבוי אצלו.
וטעם מצלי היכי דגרסי (ברכות ח'.) גם כן כי
התורה מוציא דמיון שהוא הפכו כנזכר לעיל.
ולחיות מחשבות זרות מן האוירים כנזכר לעיל
(אות ר"ה) אויר של ארבע אמות של הלכה
מכניס בלב מחשבת דברי תורה ומוציא דמיון.
מה שאין כן מקום תפילה התפילה אינו היפך
המחשבות זרות אדרבה אז מתגברים כנזכר
לעיל אין אוירו מוציא מחשבות זרות מלב.

ושמעתי כי ארבע אמות של הלכה יש לו
קדושת ארץ ישראל ואם כן אוירה מחכים
כמו אויר ארץ ישראל. וחכמה הוא היפוך דמיון

כשזה קם זה נופל. ומסיר אזנו וגו' תפילתו
תועבה (שבת י'). פירוש תועבה נקרא כשמליאה
מחשבות זרות ודמיונות והתפילה הוא עבודה
שבלב ומאחר שהלב מלא מחשבת פיגול הוא חס
ושלום כמו עבודה זרה ותועבה. רק דהשם
יתברך צורו וגואלו כנזכר לעיל. אבל אם מסיר
אזנו משמוע תורה שהיא המצלת מדמיון והוא
פושע בעצמו שלא ליניצל אז חס ושלוש תפילתו
וכו' שאין השם יתברך גואלו. אבל אידך סבר זמן
תורה לחוד ותליא בפלוגתא דברכות (ל"א.) אם
עומדים להתפלל מתוך הלכה פסוקה שהיא
המזככת המחשבה או מתוך כובד ראש זהו
כדברי האומר זמן תפילה לחוד שאין לו חיבור
עם תורה רק על ידי כובד ראש מיראת שמים
שבבלבו יוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב.

(צדקת הצדיק, אות רט)